

Development of efficient and innovative biomass refining processes using eutectic solvent

Armando J. D. Silvestre, PhD, Hab.

Head, Department of Chemistry
Full Professor
Department of Chemistry
CICECO Aveiro Institute of Materials
University of Aveiro
Aveiro, Portugal

Streszczenie

Wykład przedstawi niektóre szandarowe przykłady zastosowania cieczy jonowych (IL) i rozpuszczalników eutektycznych (ES) w zrównoważonych i bardziej wydajnych procesach rafinacji biomasy oraz recyklingu polimerów.

Zrównoważony rozwój jest jednym z głównych problemów społecznych i jednocześnie motywacją badań światowego środowiska naukowego. Zasadnicze znaczenie ma wykorzystanie zasobów odnawialnych, w szczególności biomasy jako źródła chemikaliów, materiałów, paliw i energii w ramach tzw. biorafinerii. Co więcej, wdrożenie szerszej koncepcji "gospodarki w obiegu zamkniętym", zamiast obecnego modelu liniowego, jest również kluczowe. Realizacja zarówno koncepcji biorafinerii, jak i gospodarki o obiegu zamkniętym stanowi jednak ogromne wyzwanie, ponieważ w wielu aspektach wymaga głęboką zmianę obecnych podejść i procesów przemysłowych. Opracowanie innowacyjnych, zrównoważonych procesów frakcjonowania i przetwarzania biomasy, oraz recyklingu jej towarów stanowi główny priorytet.

W tym kontekście innowacyjne rozpuszczalniki, takie jak ciecze jonowe (IL) i rozpuszczalniki eutektyczne (ES), mogą odgrywać ważną rolę. IL mają wysoki potencjał w wstępnej obróbce biomasy. Pozwalają osiągnąć istotną poprawę rozpuszczalności i selektywności związków docelowych, podczas ekstrakcji substancji bioaktywnych, szczególnie w przypadku roztworów wodnych IL, dzięki mechanizmom micelarnym lub hydrotropowym. Natomiast ES są znacznie prostsze w przygotowaniu, a tym samym tańsze niż IL, ale nadal posiadają podobne właściwości. ES zostały wykorzystane jako wydajne media do wstępnej ekstrakcji i waloryzacji związków bioaktywnych i wielkocząsteczkowych, a także do delignifikacji. Ponadto ostatnio wykazaliśmy, że ES mogą być stosowane jako katalizatory kaskadowej depolimeryzacji poliestrów, takich jak poli(furandikarboksylan etylenu) (PEF).

Życiorys

Prof. Armando Silvestre jest profesorem zwyczajnym na Uniwersytecie Aveiro, na Wydziale Chemii i w Instytucie Materiałów Aveiro CICECO. Obecnie jest kierownikiem Wydziału Chemii, a także członkiem „CICECO Group 4 - Biorefineries, Biobased Materials and Recycling.”

W 1994 roku otrzymał doktorat z chemii organicznej na Uniwersytecie Aveiro (UA) i został zatrudniony jako adiunkt na Wydziale Chemii UA. W 2002 r. by awansowany na stanowiska profesora nadzwyczajnego, a w 2008 r. otrzymał habilitację w dziedzinie chemii. W 2018 roku został awansowany na stanowisko profesora zwyczajnego.

Jego zainteresowania badawcze skupione są wokół konceptu biorafinerii: zrównoważonego wydobycia i unowocześnienia związków o wartości dodanej z biomasy poprzez zastosowanie łagodnych rozpuszczalników (przy użyciu cieczy jonowych, rozpuszczalników głęboko eutektycznych); syntezę nowych polimerów pochodzenia biologicznego pochodzących z kwasu 2,5-furandikarboksylowego; oraz nowe funkcjonalne (nano)kompozytowe materiały i biomateriały oparte na biopolimerach i (nano)włóknach celulozowych.